

[Justitsministeren]

fondsudvalgets betænkning, som først senere ville fremkomme fra myndigheder og erhvervsorganisationer. Jeg gav endvidere udtryk for, at det efter min opfattelse ville være hensigtsmæssigt i denne samling at gennemføre regler om en registreringsordning.

I forlængelse af debatten i folketinget har retsudvalget anmodet mig om at udarbejde et lovforslag om registrering af alle fonde. Udvalget udbad sig endvidere min stillingtagen til, hvorvidt det ville være muligt at forkorte den anmeldelsesfrist på 6 måneder, der blev foreslået i det tidligere fremsatte lovforslag.

Det er på baggrund af denne anmodning, at jeg nu fremsætter dette lovforslag, der skal tilvejebringe det retlige grundlag for en anmeldelsespligt for alle fonde.

Efter lovforslaget skal alle fonde som udgangspunkt anmeldes til registrering i et fondsregister, der oprettes i justitsministeriets familieretsdirektorat. Undtaget fra anmeldelsespligten er kun små fonde – det vil sige fonde med en egenkapital, der ikke overstiger 20.000 kr. – og visse fonde, der i forvejen er undergivet fornødent offentligt tilsyn. Bestående fonde skal efter forslaget anmeldes til registrering inden 1. oktober 1983. Anmeldelsesfristen er sat så kort, som det under hensyn til ferieperioden er muligt, og den er i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag nedsat fra 6 til 4 måneder. Fonde, der oprettes efter lovens ikrafttræden, skal anmeldes senest 4 måneder efter oprettelsen.

Ved anmeldelsen vil fondene blive bedt om at oplyse bl.a. om fondens formål og økonomiske forhold. Så snart disse oplysninger foreligger, vil de blive registreret i et EDB-system, så hurtigt som det praktisk er muligt.

Da jeg lægger vægt på, at oplysningerne om antallet af fonde og disses karakter kommer frem så hurtigt som muligt, er registreringsordningen søgt noget forenklet i forhold til betænkningen og de tidligere fremsatte lovforslag. Det er min opfattelse, at en gennemførelse af dette lovforslag vil skabe et bedre grundlag for at vurdere behovet for en lovgivning om fonde i almindelighed og om erhvervsdrivende fonde.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

*Industripolitisk redegørelse af 12/4 83.
(Redegørelse nr. R 13).*

Industriministeren (Stetter):

1. Indledning.

Dansk økonomi var ved regeringens tiltræden inde i en faretruende udvikling med voksende underskud på statens finanser og på betalingsbalancen og med øget arbejdsløshed. Dette må ses på baggrund af den internationale økonomiske udvikling, herunder det høje internationale renteniveau, den høje dollarkurs og den generelle stagnation i verdensøkonomien. Men når dansk økonomi blandt vestlige lande er ramt særlig hårdt, skyldes det først og fremmest manglende tilpasning til den internationale økonomiske udvikling. Omkostningsudviklingen og væksten i den offentlige sektor har fået lov til at fortsætte. Man har ikke i tide formået at lægge kursen om.

Vort høje omkostningsniveau har sammen med de vanskelige afsætningsvilkår på hjemmemarkedet og eksportmarkederne skabt en særdeles alvorlig situation for dansk industri. De seneste år har været præget af stagnerende afsætning og fald i indtjening og investeringer. Industriens investeringer er i forhold til produktionen helt nede på niveauet i 50'erne.

Regeringen har siden sin tiltræden gjort en målbevidst indsats for at genoprette landets økonomi. Selv om det vil kræve adskillige år at skabe den nødvendige balance, har denne indsats allerede nu bragt resultater. Et væsentligt middel er gradvis at forbedre industriens vilkår. Regeringens økonomiske politik bygger på den grundlæggende filosofi, at der skal ske en neddæmpning af omkostningsudviklingen og samtidig en kraftig styrkelse af den private sektor, således at der sker en omfordeling af samfundets ressourcer fra det offentlige til de private virksomheder med prioritet for virksomheder i de udlandskonkurrerende erhverv. Uden en sådan omfordeling lader det sig hverken gøre at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen eller at opnå en varig forøgelse af beskæftigelsen. Regeringen anskuer derfor industripolitikken som en integreret del af den samlede økonomiske politik.